

Radnai István

ellebegő realitások

Oláh Andrásnak

*magasak a lépcsők gondold meg sziszifusz
válságban csak a válságból lehet választani
gondold meg sziszifusz mozdíthatatlan súlyok
megint az alján találsz-e magad*

*egyszer egy erőgépbe feküdtem
a mozdíthatatlan súlyt az izmokra
kötött akarat emelte és megtartotta a fogasléc
hátha a magas érték lépcsők fogai is megteszik*

*ember indítja a válságot kinek a haszna
ha lélek válságba merül ki emeli fel
az élet ura megteheti ha kéred
kérjed szelíd erővel és hittel*

*keresztény sziszifusz a kereszt magassága a mérce
hagyd el a köveket hagyd nyugodni a lelked súlyos*

*herceg ha erre jársz európa közepén
értesd meg a népekkel az uralig terjed
értesd meg a csendes vihart lovagol
az atlanti áramlatai befagyhatnak*

nyomtalan évek – ki mondja

*rezeg az éj tücsök zenél
álmodom ráborulok a betűzetre
elnyom a gond mit hoz a felhő
felnő-e benne a radioaktivitás*

*pukkan vagy dörren mint a zivatar
ember-e aki háborút akar
könnyet vért megtelik a futóárok
holt tetemek támasztják a világot*

*tücsök zenél még nyitva az ablak
beüvegezték negyvenötben
vagy negyvenhatban ki tudja már
leszakadt a lila sötét papír*

*fűtenek nem kályhacső áll ki az ablakon
nem fekszik a keramitkockán a vici
csak seperni akart akkor még szokásban volt
hajnalban lobban a gyufa rá akart gyújtani*

*itt nálunk a költő tücsökkel énekel
karcol a toll vagy billentyűn kopog
ritmusa van az időnek mit várjak még
a többi elsuhant mint most az angyalok*

három lábon a parkban

*nem aludtam a hálókocsiban
koncertre induló művész volt fülketársam
beszélgetéssel telt az idő
éppen nagyváradon szállt ki*

*nekem bukarestben volt dolgom
ott kaptam tőle tiszteletjegyeket
a két ikercsillag egyikét
messzi idegenben hozta élém
újából a jószerencse*

*csak várad maradt ki az életemből
kolozsvár és arad valamint óradna
felfedte arcát
valamikori házam téglái alá*

*vakoltam fél életemet
szent lászló városa volt janus
magyar szívvel latinul megénekelte*

*határvárossá lett az egykori centrum
szívem fáj ez a beteg szív
korosan lettem tanúja az ezredváltásnak
irigye az egykori századfordulónak*

*futnak előlem a sorok is pedig róttam
várad nyomtatott lapjai visszhangozták
elvonszolta a hálókocsit a mozdony
a visszhangos időkbe*

*szobám az örök hálókocsi
ahonnan vágyaim is kiszöktek
szobám emlékek kerekein gördül
nincs útlevel- és vámvizsgálat
meghagyják a sürgető angyaloknak*

pathmosz

*megöregedtem a száműzetés szigetén
írd meg biztattak az angyalok
megállt a hátam mögött az úr
míg írtam amit láttam írtam írtam*

*még sincs megírva ebben könyvben
ami megírhatatlan
nehéz kezemben fárad a toll*

*nehéz kezemben fárad a toll
pedig hol már a rügyfakadás
lombok közül a termés int*

*termőre fordít-e még a látogatás
valóságot érlel vajon a látomás
felkeres-e meg hisz nem bír a lábam
titkon álomban az úr előtt álltam*

Kerék